

Cuvântul care aduce Pacea

Text biblic : Ioan 14:15-29

Versetul de aur

Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână cu voi în veac. Ioan 14:16

Introducere

Timp de trei ani, Isus a fost tovarășul permanent al celor 12 ucenici ai săi. Ei au lăsat totul pentru a-L urma. Dar era pe cale să plece. Ce ar face oile dacă ar fi abandonate de păstorul lor?

Contextul lecției

Pe măsură ce Evanghelia după Ioan progresează, se pune un accent tot mai mare pe natura divină a lui Isus. El a fost acuzat că „s-a făcut egal cu Dumnezeu” (5:18). El a dat dovadă de putere de a învia morții și autoritate de a pronunța judecata (5:21–22). El a spus: „Eu și Tatăl suntem una” (10:30). Minunile sale au dovedit adevărul afirmațiilor sale (10:36–38). Punctul culminant al afirmațiilor lui Isus a venit într-o cameră de sus, în săptămâna înainte de moartea sa. În camera de sus Isus le-a spus ucenicilor Săi că nimeni nu poate veni la Tatăl decât prin El (Ioan 14:6). Mai uimitor, el a declarat: „Oricine M-a văzut pe Mine, L-a văzut pe Tatăl” (14:9).

În acest cadru, Isus a promis că va trimite altul: Duhul Sfânt. De la începutul lucrării lui Isus, Duhul Sfânt a avut un rol activ (Ioan 1:32; 3:5; 4:24), iar Isus a promis că într-o zi Duhul Sfânt va fi dat tuturor credincioșilor (7:39). În acea noapte de joi în camera de sus, Isus a făcut ultimele pregătiri pentru ca acest lucru să fie posibil.

I. Promisiunea Duhului Sfânt (Ioan 14:15-17)

A. Cerința inițială (v 15)

Sensul iubirii în Biblie include loialitatea și angajament. Când Isus a spus „dacă Mă iubiți”, a fost foarte conștient de faptul că nu toți ucenicii Săi l-au iubit, de fapt. Cu doar câteva minute înainte, Isus l-a demascat pe Iuda Iscarioteanul ca vânzător.

B. Promisiuni Convingătoare (v 16-17)

Tatăl l-a ascultat întotdeauna pe Fiul (Ioan 11:41–42), iar această rugăciune avea să fie onorată. La cererea personală a lui Isus, în curând vor primi un Sfătuitor. Dar Duhul nu vrea să locuiască în cei din lume — ei nu-L pot accepta (1 Cor 2:14). Dumnezeu trimite Duhul numai în inimile celor care sunt răscumpărați (Gal 4:6). Numai copiii lui Dumnezeu au Duhul lui Dumnezeu și numai cei care sunt conduși de Duhul sunt copiii Lui (Rom 8:14).

II. Asigurarea dată de Isus (Ioan 14: 18-24)

A. Noi nu vom rămâne orfani (v18)

Așa cum Dumnezeu Tatăl a promis că nu va lăsa și nu va părăsi niciodată copiii lui Israel (Deut 31:6), acum Dumnezeu Fiul face o promisiune similară ucenicilor Săi. „Copii” săi (Ioan 13:33) nu sunt abandonați.

B. Ucenicii î-L vor revedea pe Isus (v 19)

După învierea sa, Isus s-a arătat în mod repetat ucenicilor săi, atât în grupuri mici, cât și în grupuri mari (Ioan 16:16). Dar niciodată cei necredincioși nu l-au mai văzut în viață. (Excepție făcând fratele său vitreg Iacov, care anterior nu credea în El, și la Saul. (Marcu 3:21; 6:3; Ioan 7:5; 1 Cor 15:5-8.)

C. Ucenicii vor recunoaște Trinitatea lui Dumnezeu (v20)

Înțelegerea totală a prezenței lui Isus va fi în ziua învierii lui.

D. Păzirea poruncilor Lui (v 21)

Isus a repetat importanța păzirii poruncilor Sale. Învățăturile Sale nu sunt simple sugestii pentru o viață mai bună; ele sunt, mai degrabă, îndrumări de la Domnul către slujitorii Săi. Păzind poruncile Domnului, slujitorii Săi arată că îl iubesc (1 Ioan 5:3; 2 Ioan 6).

III. Scopul Duhului Sfânt (Ioan 14: 25-26)

A. Mesajul prezent al lui Isus (v25)

Isus le-a spus multe lucruri ucenicilor Săi în acea noapte. El a instituit Cina Domnului, a demonstrat un spirit de slujitor spălându-le picioarele și i-a învățat despre venirea Mângâietorului.

B. Duhul sfânt va fi Învățătorul lor (v 26)

Isus a adăugat, de asemenea, informații despre ceea ce -i va învăța Duhul Sfânt să facă. În primul rând, El îi va învăța toate lucrurile.

IV. Discernământul lui Isus (Ioan 14:27-29)

A. Vă dau pacea Mea (v 27)

Evreii vechi foloseau în mod obișnuit pacea ca un cuvânt de salut și rămas bun (exemplu: 2 Corinteni 1:2; 13:11). Dar acest cuvânt de rămas bun urma să devină un cuvânt de salut, după învierea lui Isus (Ioan 20:19, 21, 26).

B. Muștrarea ucenicilor (v 28-29)

Ucenicii nu înțeleseseră pe deplin ceea ce a spus Isus despre plecarea Sa viitoare (Ioan 14:2–4, 12,18–19). Acest eșec a atras o muștrare de la Isus: dacă l-ar iubi cu adevărat, s-ar bucura pentru El. Motivul pentru care nu s-au bucurat a fost pentru că s-au concentrat la propria lor durere prin pierderea viitoare a tovarășiei cu Isus.

CONCLUZII

Ucenicii din camera de sus s-au înfiorat, ba chiar speriați, când au auzit că Învățătorul lor avea de gând să-i părăsească. Lipsa lor de înțelegere era încă evidentă la mormântul gol (Ioan 20:9) și din nou la înălțare (Fapte 1:6). Dar avea oare Domnul lor să-i abandoneze? Nu!

Una dintre cele mai prețioase promisiuni din Biblie, menționată atât în VT, cât și în NT, este promisiunea lui Dumnezeu de a nu-și abandona poporul (vezi Iosua 1:5; Evrei 13:5). Chiar dacă „trecem prin valea umbrei morții”, păstorul nostru este cu noi (Ps 23:4).

După cum ni se reamintește în fiecare sezon de Crăciun, unul dintre numele lui Isus este Emanuel, care înseamnă „Dumnezeu este cu noi” (Isaia 7:14; 8:8; Matei 1:23). Acest adevăr devine real pentru credincioșii din fiecare generație. Pentru că avem prezența divină a Duhului Sfânt, nu suntem niciodată abandonați.

Ce trebuie să memorăm: Noi avem Duhul promis al Lui Dumnezeu